

LYS og LIV

UTGITT AV
MENIGHETSFAKULTETET

1-84

50. ÅRGANG

LYS og LIV

UTGITT AV
MENIGHETSFAKULTETET

Ansv. redaktører: Rektor Olav Skjevesland og administrasjonssjef Erling Servan. *Redaksjonsmedarbeidere:* Landssekretærene Bjørn Tore Pettersen og Finn Edvin Brøndal, stud. theol. Trond Solvang og krd.stud. Åse Irene Vestre.

Utkommer 8 ganger årlig. – Ekspedisjon: Gydas vei 4, Oslo 3. – Postgiro 5 12 87 80. Bankgiro: 6038.30.18636. – Telefon: Sentralbord 46 79 00. – Bladet sendes gratis til alle MF-foreninger, samtlige menighetsråd i landet og alle navngitte bidragsyttere. Alle som ellers ønsker det, får bladet gratis tilsendt. Forsidebilde: Finn E. Brøndal.

Opplag dette nr.: 37 000.

HS-trykk a/s, Oslo

Takk for mottatte gaver!

GAVER:	1981 pr. 31/12	1982 pr. 31/12	1983 pr. 31/12
Personlige gaver	2 686 561	3 366 655	3 449 916
Givertjenesten	360 168	372 775	338 075
Sum personlige gaver	3 046 729	3 739 430	3 787 991
Offer/kollekt	1 297 710	1 372 792	1 810 378
Sum	4 344 439	5 112 222	5 598 369
Foreninger	381 461	406 172	447 908
Bosser og andre gaver	172 320	222 315	164 282
Sum «ordinære» gaver	4 898 220	5 740 709	6 210 559
Testamentariske gaver	548 234	153 710	480 317
Sum (inntektsføres)	5 446 454	5 894 419	6 690 876
«MF Gjeldfritt» (avdrag)	1 174 490	885 162	1 409 108
Total sum	6 620 944	6 779 581	8 099 984

Forsidebilde: Stange kirke. Foto: Finn Lunde.

Gaver til Menighetsfakultetet er SKATTEFRIE, og kan fratrekkes i selvangivelsen.

Kvittering/vedlegg til selvangivelsen blir sendt etter hvert for alle gaver på kr. 50,- eller mer. De som ønsker spesiell kvittering for gaver under dette beløp, bes vennligst gjøre oppmerksom på det.

Gaver til Menighetsfakultetet, Gydas vei 4, Oslo 3:

POSTGIRO: 5 12 87 80 - BANKGIRO: 6038.30.18636

Evige studenter

Av Hans Kvalbein

For de fleste er studietiden en forholdsvis kort periode av livet. Det gjelder både teologien og andre studier. Målet er å bli ferdig med studiene og komme i fast stilling. «Evig student» er et uttrykk som av og til blir brukt om en som blir hengende igjen i studiet. Det er ikke akkurat noe hedersnavn. Stakkars de som aldri blir «ferdige» . . .

I Jesu skole er det annerledes. Han kalte sine medarbeidere disipler. Det betyr elever eller studenter. De skulle gå i skole hos ham og lære det han sa og gjorde. Han var læreren og mesteren for sine lærlinger. Kirken startet som en skole, en studentgruppe som fulgte sin rabbi i forkynnelse, undervisning og hjelp til dem som led nød. Det første navn kirken hadde, var «disipler». Det var først i Antiochia «disiplene» ble kalt «kristne», forteller Lukas (Apg 11,26).

Men i Jesu skole får vi ikke noe avgangsvitnesbyrd. Ikke før han kommer igjen. Vi er kalt til å være hans elever hele tiden, «evige studenter» i hans skole.

Opptaksvilkårene er ikke gode eksamenspapirer fra ungdomsskole, gymnas eller videregående. Skolen er åpen for alle som trenger Jesus og vil følge ham. Ja, kunnskap og gode papirer kan faktisk være en hindring for opptak.

Jesus sier: «Jeg priser deg, Far, himmelens og jordens Herre, fordi du har skjult dette for kloke og forstandige, men åpenbart det for enfoldige.» I Jesu skole er det plass for de enfoldige. Syndens forlatelse er ikke for streberne, men for taperne. Der stilles vi alle likt, fordi vi står overfor Gud selv. Og da har vi ikke noe vi kan rose oss av. I Jesu skole blir vi

likestilte medelever uten opptakskrav, – så forsmedelig det enn kan være for oss som helst vil gå på eliteskolen og tilhøre de fremste. «Men dere skal ikke la dere kalle rabbi, for det er én som er lærer for dere, og dere er alle brødre. Og kall ikke noen på jorden far; for dere har bare én Far, han som er i himmelen. La heller ikke noen kalle dere veiledere; for dere har bare én veileder: Kristus! Den som er størst blant dere, skal tjene de andre» (Matt 23,8-11).

– «Å tjene de andre» er altså pensum i denne skolen. Mesteren selv har lært oss det. Han kom «ikke for å la seg tjene, men for selv å tjene og gi sitt liv som løsepeng for mange.» (Matt 20,28). Kjærlighetens apostel formaner på grunnlag av Kristi verk: «Hva kjærlighet er, har vi lært av at Jesus gav sitt liv for oss. Så skylder også vi å gi vårt liv for brodrene. Men den som ser en bror lide nød og lukker hjertet til for ham når han selv har mer enn nok å leve av, hvorledes kan han ha Guds kjærlighet i seg?» (1 Joh 3,16-17).

Med alle våre innbyrdes forskjeller skal vi altså få tjene hverandre som medelever i Jesu «skole». Rik eller fattig, rask eller treg, hissig eller besindig, flink eller dum – merkelappene blir ikke til skillelinjer i Jesu følge. Før dit er vi kommet på samme opptakskrav: Ikke egenprestasjoner, men Nåde fra Jesus vår frelser. Og der arbeider vi på det samme pensum: Nestekjærlighet med Jesus vår Mester som forbilde.

I Jesu skole er det ingen skam, men en stor ære å få være evig student!

Om å vokse i troen

Fakultetslektor Birger Henrik Fossum underviser i katekettikk på Praktikum. Det betyr blant annet at religiøs utvikling er ett av hans undervisningstemaer.

– Hvordan utvikler troen seg fra barn til voksen?

– La meg først svare at det i stor grad kommer an på hvordan mennesket som helhet utvikler seg. Tros livet hos et menneske er en mangfoldig størrelse – her kommer det inn bl.a. kunnskaper, holdninger og erfaringer. Din personlighetstype vil ha betydning også – det kan vi lese om i kollega Tør Johan Sørensens bok om «Det firfoldige menneske». Og alt dette skjer igjen i vekselvirkning med omgivelsene, familien først og fremst, men etterhvert får også andre betydning for oss.

– Men det er vel noe som er felles?

– Jeg er blitt mer og mer opptatt av det som gjør at vi får hver vår egenart som personligheter og som kristne. Men det betyr jo igjen at vi må se hvordan en del allmenne forhold kan virke på den enkelte. For eksempel betyr det mye for barn at de ikke bare får høre om troen, men at de blir tatt med inn i troens livsyttringer. Vi skal tale *om Gud til barna*, men det er like viktig å tale *til Gud sammen med barna!* Slik blir troen «syndig» for barna.

Vi kan sammenligne med språkutviklingen: Språket er ikke medfødt, det læres i samvær med andre som bruker språket. Noe liknende gjelder troen. Møter vi aldri troen i funksjon, vil vi bli «religiøse analfabeter».

Det kunne vært mye mer å si om dette – jeg vil i stedet nevne en bok, som mange vil ha stort utbytte av: Oddbjørn Evenshaug og Dag Hallens «Barnet og religionen».

– Men kan små barn forstå noe av kristendommen?

– Det kan de, selv om de ikke makter å gjøre rede for det. Barn kan gjøre gode erfaringer som de ikke makter kle i ord.

– Hva slags erfaringer mener du barn kan ha nytte av?

– Kveldsbønn kan være en slik erfaring. Den kan vi ikke begynne for tidlig med. Sammen med de minste kan vi synge og be, etterhvert også fortelle og samtale. Det er godt for barna dersom de kjenner seg trygge på å ta opp religiøse spørsmål med oss. Det kan det bli mange fine samtaler av. For de litt større kan familiegudstjenesten gi verdifulle opplevelser.

– Barn spør om det umuligste også når det gjelder troen. Hva bør vi gjøre dersom vi ikke kan svare?

– Da synes jeg det er greit å si at vi ikke vet svaret. Kanskje har vi selv undret oss over det samme som barna. Det er godt om vi kan undre oss sammen med dem. Vi må ikke gi inntrykk av at vanskelige religiøse spørsmål er «farlige». Så kan det være at vi kan finne svaret senere, og komme tilbake til saken.

La meg legge til at vi voksne kan lære mye av å samtale med barn om vår tro. Da må vi si det viktigste på en enkel og forståelig måte, og det er en nyttig utfordring. Så kan også barna lære oss noe – de sier mang en dyp sannhet med enkle ord.

- Så barnetroen er den beste?

- En barnlig tillitsfull tro på Gud for Jesu skyld, det kan vi alle få ha uansett alder og utdannelse, evnenivå eller psykisk utvikling, men barnetro er normalt for barn. Den skal etterhvert vokse i takt med vår menneskelige utvikling. Etterhvert vil vi møte spørsmål som en enkel barnetro ikke kan svare på. Da trenger vi mere kristen kunnskap, så vi kan leve i troen i nye livssituasjoner. For noen går troen i stykker nettopp fordi den ikke har fått utvikle seg - de barnslige forestillingene er ikke blitt utbygget og justert. Så kan tankevanskelighetene bli for store. Voksne tenker annerledes enn barn - en voksen tro må få tenke voksne tanker. Det samme gjelder følelser og holdninger.

- Hvordan kan troen utvikle seg til en voksen tro?

- Til det vil jeg mene at vi trenger hjelp på flere måter. Barn og unge trenger hjelp med å høre og lese i Bibelen på en måte som de kan ha utbytte av. De trenger hjelp til å uttrykke sin tro - både gjennom salmer og sanger, gjennom samtale og tjeneste. Så trenger vi alle et kristent fellesskap, en gruppe å høre til i.

- Holder de kristne barne- og ungdomssangene mål, kristelig sett?

- Barn og unge trenger sanger og bønner av to slag: Noe som kan gi uttrykk for det som rører seg i dem akkurat i øyeblikket, og dertil noe som de kan bruke hele livet. Jeg synes nok at vi må arbeide mer med denne siste gruppen. Et kveldsvers som dette kan vi be fra vi er ganske små til vi er gamle:

Eg auga mitt no lukkar
og Gud i himlen sukkar:

Å vak no over meg!

Lat inkje vondt meg henda,

lat synda frå meg venda,

eg trur og liter trygt på deg!

- Hva tenker du om barn og nattverd?

- Jeg er glad for den muligheten som er kommet til at barn fra skolealder kan få delta i menighetens nattverdfeiring. Jeg ser det som et tegn på at vi tar barna mer på alvor som kristne. Samtidig er det viktig at vi tar utgangspunkt i barnas eget ønske, så vi ikke presser noen frem til nattverdbordet. Men for dem som vil delta, gjelder det jo at Jesus i nattverden styrker oss og bevarer oss.

- Tenårene regnes som en avgjørende tid for troen. Mange forteller at det var da de ble kristne. Hva skjer egentlig da?

- Vi skal ikke overdramatisere ungdomsårene - det kan gå nokså rolig for seg også! Men det skjer en mer personlig tilegnelse av holdninger og tro i disse årene. Det vil si at de unge mer og mer søker å avklare hva de selv mener og står for. For troens vedkommende gjelder at de unge vil oppleve den som *sin tro*, men også tvilen som *sin*. Troslivet har flere sider - opplevelse, innsikt, konsekvens osv. Ikke alt modnes like fort - vi må regne med at unge mennesker kan være inkonsekvente og ustabile, også i sitt trosliv.

Følelseslivet utvikles, og en føler og opplever mer intenst enn noen gang. Da er det godt å bli minnet om troens objektive forankring i nådemidlene. Det trenger de unge å lære fordi de føler så sterkt, det trenger av og til de gamle å lære fordi de etterhvert føler mindre enn før.

- Hvordan virker teologistudiet på troen?

- Det vil variere fra student til student. Det skjer også mye annet med studentene disse årene. Mange deltar aktivt i menighets- og organisasjonsarbeid og får ansvar og gjør erfaringer som modner dem. Ikke så få gifter seg, og mange av dem blir foreldre mens de studerer. Alt dette skaper forandring.

Men teologistudiet gir i seg selv mange impulser - bare tenk på arbeidet med Bi-

Forts. s. 15

TAKKNEMLIGHETSGJELD

MF står nå i *takknemlighetsgjeld*. Grunnen er alle dere som har gitt oss fornyet inspirasjon og mulighet til innsats på MF ved å «redde» økonomien for jubileumsåret 1983.

HJERTELIG TAKK for de mange og store gavene som strømmet inn før årskiftet, og *HJERTELIG TAKK* til alle dere som med oss bar MFs økonomi fram for Gud i bønn. Det nytter!

I begynnelsen av november hadde vi et foruroligende stort driftsunderskudd på ca. 1,7 mill. kr. Det som endret dette var den fantastiske reaksjon på vårt brev til alle Lys og Liv-abonnenter med bønn om en ekstragave til driften, mange ekstra jubileumsfringer ute i menighetene og tilslutt julegavene. I november og desember kom det nemlig inn over 3,3 mill. kroner, noe som faktisk er vel 40% av de samlede gavene i 1983 (se gaveoversikten).

Dette betyr at vi oppnår balanse i driftsregnskapet for 1983 og i tillegg får et mindre overskudd. Likevel blir vi ikke istand til å bygge opp det reservefond på 500 000 kroner som Forstanderskap og

Styre har sett som avgjørende viktig for å trygge driften videre etter jubileumsåret. Det gode resultatet er dessuten oppnådd ved omfattende sparetiltak gjennom hele 1983, også på helt nødvendig vedlikeholdsarbeid som må igangsettes i 1984.

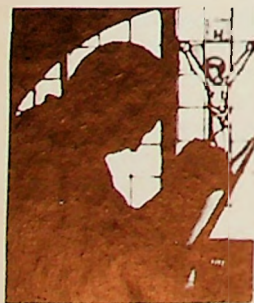
En gledelig økning totalt også i gavene merket «Aksjon MF-gjeldfritt», har gjort at byggegjelden nå er nede i vel 1 mill. kroner. Selv om aksjonsmålet med «gjeldfritt hus i løpet av jubileumsåret» ikke ble oppnådd, øker takknemlighetsgjelden fortsatt i takt med at byggegjelden minker.

Dette sterke håndslag fra MFs mange venner og medarbeidere landet rundt, gir oss grunn til stor glede og frimodighet foran et nytt og utfordrende arbeidsår.

Takknemlighetsgjelden overfor Gud og mennesker for MFs økonomi kan også bare tilbakebetales gjennom en klok forvaltning i trofast tjeneste for Guds ord og Ordets virkning i våre menigheter framover.

Vær med og be om at MF slik fortsatt kan gjøre sin gjerning som menighetenes eget fakultet!

Bjorn Tore Pettersen

VÅRE
BØNNE-
EMNER

- Be for alle dem som nå har avlagt eksamen og er ute i tjeneste første gang.
- Be for studenter, lærere og ansatte.
- Be for «Aksjon MF - Norge rundt» 22.-26. mars. Omtrent 30 steder i Norge får besøk.
- Takk for at det gikk så godt med MFs økonomi og virksomhet i 1983, og be for det nye året.
- Be for kirker og menigheter nå i disse vanskelige tider med teologiske stridigheter.

Prestehybelen på MF

Jeg undres på hvor mange av MF's venner i vårt land som virkelig er klar over at MF har en prestehybel? Kanskje er det til og med slik at ikke alle MF-teologer er oppmerksomme på det?

Derfor kan det være på sin plass å orientere litt om prestehybelen. Vi finner den i 4. etasje. Her slipper vi følelsen av å være stuet inn i et lite rom, for her er entre, bad og toalett, kjøkken og en deilig stue med sengeplass til to. Hybelen er velutstyrt – både komfyr og kjøleskap er på plass, og farge TV sørger for den nødvendige samtidsorienteringen.

Med prestehybelen følger også fast plass på lesesalen. Og det er noe ganske annet enn å bli stuet sammen, slik vi opplevde det i St. Olavsgt. 29. Gledelig er det også å registrere at oppbyggingen av biblioteket er godt i gang.

Å bo på prestehybelen innebærer også anledning til å delta i morgenandaktene som samler mange. Likeledes er presten velkommen til ukentlig samvær med lærerne og administrasjonen.

Hvorfor har MF en prestehybel?

Det må ha noe med fakultetets omsorg for prestenes etterutdanning å gjøre. MF ønsker at de som har fått sin utdanning der, skal ha en viss mulighet til fortsatt

kontakt. Det er en god og riktig tanke, og en fin anledning for prester til fornyelse og fordypelse – både teologisk og personlig.

Jeg takker for meg, og anbefaler prestebrodre å søke seg hit en måned. Å få være her en tid er et privilegium!

*Kjell Johan Nenseter
Res. kap. i Norderhov*

ETTERUTDANNINGSKURS

for prester og andre teologer og kateketer.

Tema: *Kristentroens ABC. Fundamental kristen kunnskap for barn og voksne i menigheten.*

Som forelesere deltar MF-lærerne: rektor Skjevesland, rektor Dale, dosent Kvalbein, førstelektor Skarsaune og fakultetslektorene Sannes, Smith og Fossum.

Dessuten deltar: Rektor Ole Øystese, instituttstyrer Finn Wagle, amanuensis Øyvind Dahl og institusjonsprest Terje Auli.

Kurset er gratis. Reisestotte ytes etter nærmere regler. Deltakerne vil få tilsendt en del forberedelsesmateriell.

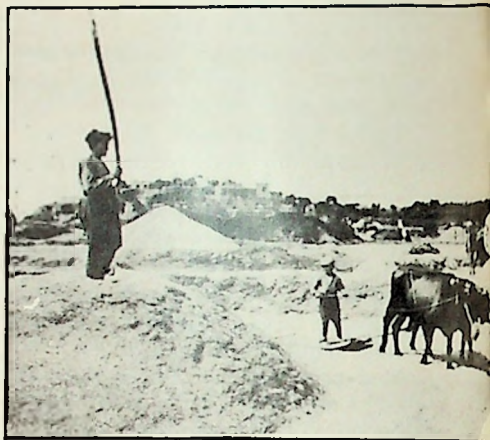
Påmelding innen 10. mai til landssekretær Bjørn Tore Pettersen, MF, Gydas vei 4, Oslo 3.

Utstilling av bibelske jø

Menighetsfakultetet mottok for en tid siden en verdifull gave med bibelske jordbruksredskaper fra misjonsprest *Magne Solheim*.

En utstilling med gjenstandene, ledsaget av forklarende tekster og utvalgte skriftsteder, ble presentert for et større publikum under MF's 75-årsjubileum. Det er meningen at utstillingen skal få en mer permanent plassering i monter med det første.

Den storstilte gaven består av en rekke redskaper som er omtalt i Bibelen, og som har vært i bruk i Det hellige land fra gammeltestamentlig tid av: Kamelkløv, brodder, enkelt og dobbelt åk, plog og plogjern, treskeslede, såld, kasteskuffe og kvernstein. Flere bilder som illustrerer redskaper i bruk, fulgte også med. Magne Solheim har vært ansatt i Den Norske Israelmisjon fra 1937 og til han gikk av med pensjon i 1976. Da han kom til Israel i 1949, var jordbruksredskaper av dette

slaget ennå i levende bruk i arabiske landsbyer. Men i løpet av de siste par tiår er det skjedd en revolusjon innen jordbruket, som gjør at bruken av slike redskaper er blitt historie også i Bibelens hjemland i dag.

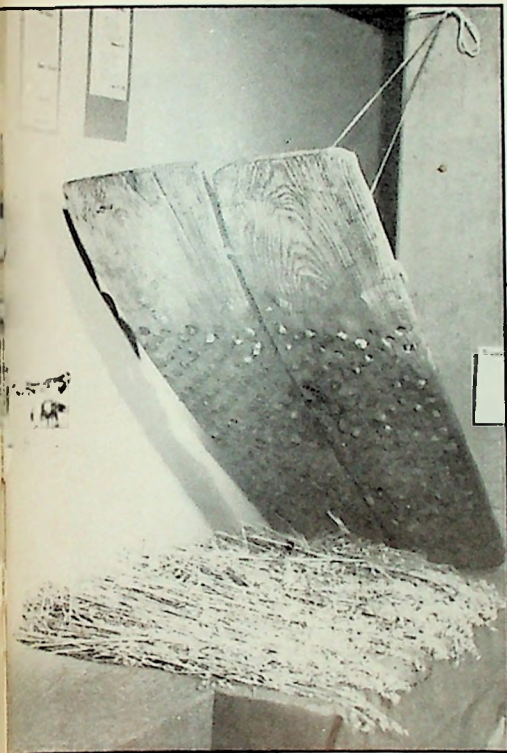
Bibliotekets bokutstilling – 75 års litterær produksjon

Utstillingen presenterte det meste av hva MF's lærere har skrevet, og dessuten litt stoff om opprettelsen av MF. Første del av utstillingen dekket tiden omkring 1908 – striden omkring utnevnelsen av Ording til professor ved universitetet og Sigurd Odlands avgang (professorsaken); det Kirkelige Møde i Christiania 1906 der opprettelsen av en presteskole ble drøftet; samt glimt fra avis-debatten. De første studentene og prof. Odland ble

uthengt i flere vitsetegninger, bl.a. i vitetighetsbladet *Vikingen*.

Andre del av utstillingen viste de tidligere læreres bøker, Odland, P. Hognestad, Karl Vold, Frøvig, I. P. og A. Seierstad, Leiv og Sverre Aalen m.fl. Interessant var det å se utenlandske oversettelser, Moe's bøker om Paulus på norsk, engelsk og kinesisk; ca. 90 bøker av Hallsby på språkene norsk, svensk, dansk, finsk, engelsk, tysk, fransk, ungarsk, he-

Arbeidsredskaper på MF

Realistisk billedbruk

Bibelens bilder er realistiske og jordnære. Men de stammer fra en kultur og en tid som vi i dag ikke lenger har muligheter for å ha fortlølig kjennskap til. For studenter som arbeider med bibeltekstene er det derfor nyttig å se konkret hva forskjellige uttrykk og bilder sikter til.

Jesu ord til Saul (Paulus) i Apg 26,14 om «å stampe mot brodden», får en ny og nær mening nå en ser en slik piggstav som oksedriveren bruker for å styre et gjenstridig trekkdyr med. Oksen kan nok sparke bakut i sinne og stampe mot brodden, men må likevel lyde eierens vilje.

Eller domsordet i Amos 1,3, der Damaskus' voldsferd blir sammenlignet med det å treske med jernbeslåtte sleder: En treskeslede ble vanligvis laget av solid eik. På undersiden var det bordet inn tett i tett med skarpe steiner (eller som i Amos-ordet: jern). Treskingen foregikk på den måten at én eller to okser drog treskesleden rundt og rundt over kornbåndene som var lagt ut i en ring på treskeklassen. Etter kort tid ville kornbåndene se ut som om de skulle ha gått gjennom en hakkels-maskin. Samtidig ble kornet presset ut av aksene. Etterpå ble kornet skilt fra agnene og halmen ved hjelp av kasteskulflen.

Bjorn Helge Sandvei

braisk, kinesisk, japansk, arabisk, swahili – det kan knapt være noen norsk forfatter som er oversatt til flere språk. Videre Wisløff's doktoravhandling «Nattverd og Messe» på norsk, engelsk og tysk.

Tredje del hadde med bidrag fra de nåværende lærere, både vitenskapelige ar-

beider (alle doktoravhandling) og oppbyggelige bøker. Her kan nevnes bøker om misjon og fremmede religioner, kristen moral, bøker om GT og NT, preken og prestetjeneste, tros lære, kirkehistorie, religionspedagogikk. Den må ta nat-ten til hjelp som vil lese alt dette . . .

ET MØTE MELLOM LÆRER OG STUDENT

Christian Fosse (27½) og Edvin Larsson, professor ved MF.

I dette nummer av Lys og Liv møter du en student som nettopp arbeider med sin spesialavhandling, og professor Edvin Larsson som er hans veileder.

Vi legger til side fagsnakket for en stund og lar disse to snakke litt om sin personlige tro, deres opplevelse av MF-fellesskapet og om løst og fast.

Vi henvender oss først til Larsson og lar nysjerrigheten overfor en teologiprofessor forme det første spørsmålet.

Hvordan ble du en kristen?

Svaret kommer spontant? «Da jeg ble døpt. Jeg er en oppfostringskristen. I Västerbotten i Sverige, hvor jeg har vokst opp, er kirken en selvfølgelighet, og hjemme var det aktelse og kristen fromhet. Derfor kan jeg si at jeg aldri har vært borte fra kristendommen.

Da min far døde, og jeg var eneste gut-

ten, ble jeg egentlig utsett til å bli bonde. Men bondeyrket ble med tiden henlagt til mine ferier og fridager da jeg begynte å studere.»

Vi avbryter han og spør: «Hvordan opplever du din barnetro i møte med teologiprofessoren og forskeren?

«Det har vært en utvikling. Nå har jeg naturlig nok fått nye og videre begreper, men har hele tiden holdt ved Kristus-troen. Det må ikke kun være en romantisering av barnetroen, men den må utvik-

les. Som Paulus uttrykker det: «Da jeg var barn, talte jeg som et barn, tenkte jeg som et barn, dømte jeg som et barn; men da jeg ble mann, la jeg av det barnslige.» (1 Kor 13,11) Det vesentlige blir altså å alltid holde seg til Jesus, og forskningen skal så berike vår tro.»

Vi henvender oss til Christian Fosse med følgende spørsmål: «Har teologistudiet vært styrkende for din tro, eller har det først og fremst vært et nøytralt studium?»

«Det er vanskelig å skulle forme noe kort svar på et så omfattende spørsmål, men jeg kan si jeg opplever en spenning i studiet. Jeg opplever studiet som både frustrerende og utviklende, og det har vært en hjelp til å vokse gjennom kriser.»

Larsson har også noe på hjertet: «Her er det viktig å skille mellom de kriser som går på vår forståelse av Bibelen, og de kriser som er rettet mot Bibelens egen troverdighet. At forskningen rokker ved *vårt* syn på Bibelen, er bare sunt, men den må ikke rukke ved Bibelens frelsende budskap.»

Christian, hvilken side ved en lærer setter du mest pris på?

«Først og fremst at han er faglig dyktig og har pedagogiske evner til å formidle stoffet, for slik å få åpnet nye sider ved Bibelen og få de formidlet. Derneft at han viser interesse for studentene.»

Hva mener så du, Larsson? Føler du som lærer at du får tid nok sammen med studentene?

«Det kommer an på hvilke krav man stiller til seg selv. Vesentlig blir det et spørsmål om man utnytter de sjansene som byr seg for slik kontakt.»

De aller fleste MF-studentene uttrykker sin trivsel her, men hva kan gjøres for å skape et enda bedre samhold mellom lærer og student?

Larsson har tydelig noe han vil ha sagt og griper ordet. «Jeg har vært her i 18 år,

og da jeg kom hit, var jeg den desidert yngste av lærerne. I St. Olavsgate 29 hadde man illusjonen om at alle kjente hverandre – dette dels p.g.a. de trange forholdene. Da vi kom hit til nybygget, fikk vi virkelig se hvor mange vi var. Derfor tror jeg ikke miljøet har forandret seg mye siden den tid.»

Christian tar ordet: «En mulighet for å skape et enda bedre miljø mellom studentene og lærer/student er uten tvil MF-aksjonen. MF-Norge Rundt er et særdeles viktig middel for fellesskapet. Da får vi virkelig kommet sammen under planlegging, øving, felles forbønn. mye spennende reising og får dele gleder og sorger.»

Når det gjelder aksjonsturer og fellesskap har begge tydeligvis funnet noe som opptar dem, men la oss få spørre om noe ganske annet. Til tider har det blitt hevdet at resultatet etter ca. 6-7 års teologistudium kun er en virkelighetsfjern teoretiker – stemmer det?

Larsson: «Talen om overteoretisering er overdrevet. Jeg tror ideen om den virkelighetsfjerne akademiker er en illusjon. Dersom 6-7 år skaper en ren teoretiker, er det nok personen det er noe med, for disse årene kan ikke klare å rukke ved studentenes virkelighetsoppfatning, de aller fleste har jo forøvrig praktisk arbeid, interesser el. l.»

Christian skyter inn: «Jeg er enig med Larsson – vi har nok ikke for mye teori, men det er anvendelsen vi nok kunne hatt mer av.»

Helt til slutt. Hva blir MF's viktigste oppgave i den nærmeste framtid?

«Siden studiet fører frem til en forlengelse av misjonsoppdraget, så tror jeg det er viktig at vi er oss bevisst dette og at vi til enhver tid vet hva vår oppgave er; «Å forkynne evangeliet,» sier Christian.

Larsson fortsetter: «Ut i fra formåls-

Forts. s. 12

Tekst og salmeforslag våren 84

I forbindelse med jubileet ble det utarbeidet en kalender med salmeforslag til hver søndag høsten -83. Denne ble sendt til alle våre uteksaminerte som en hilsen.

Salmeforslagene ble godt mottatt, og vi ble av flere oppfordret til å gi ut en for våren -84 også. Dette har vi nå gjort, og foruten salmeforslag har vi med et tekstord, som er tatt ut fra søndagens pretekst. Teksthenvisninger til de andre tekstene for søndagen er også ført opp.

Denne er nå sendt ut til alle som har tatt teologisk embetseksamen. Vi har fått noen til overs, og de sender vi gjerne til dem som måtte ønske.

MF-slips

De fleste private og offentlige utdanningssteder har egne merker og slips. MF har nå fått laget noen slips som en prøve. Slipset er blått med et lite MF-merke i gull, og det er av meget god kvalitet. Prisen på kr. 100 er selvkost og gir ingen fortjeneste. Slipset kan bestilles, og ved forskudd sendes det portofritt. Merk bare postgiroen/bankgiroen med «MF-slips».

«Lærer og student . . .»

paragrafen utdanner vi arbeidere. Dette vil alltid også være vår oppgave, og dessuten finne nye veier for kristendommen inn i det norske samfunn. Det er en spennende tid å være teolog nå – jo flere vanskeligheter, jo flere muligheter. Vi må nå ikke bare vise hva som er galt, men hva som er rett – generell opplæring, altså,» avslutter Edvin Larsson.

Tildeling av prestehybel 1984

Følgende er av styret tildelt prestehybelen på MF for 1984:

- 01.02-15.02: Res. kap Johnny Knudsen, Kvam
- 16.02-15.03: Sokneprest Håkon Haus, Aurdal
- 16.03-15.04: Res.kap. Jørg Dovland, Gjerpen
- 16.04-15.05: Sokneprest Jostein Malum, Berkak
- 16.05-31.05: Sokneprest Kjartan Ertsaas, Steinkjer
- 01.06-30.06: Sokneprest Odd-Sverre Kaarbøe, Sunndalsøra
- 01.08-31.08: Res. kap. Øystein Bjordal, Naustdal
- 01.09-30.09: Sokneprest Einar Tveit, Gol
- 01.10-31.10: Domprost Håkon Fred. Breen, Molde
- 01.11-30.11: Prost Augun Østtveit, Voss
- 01.12-31.12: Res. kap. Terje A. Bestul, Vennesla

Nytt fra MF

Karin Westnes som er ansatt ved sentralbordet og studentekspedisjonen, har permisjon fra 7/11 1983 t.o.m. mars 1984. Som vikar er ansatt Anna Skaset, bosatt på Kolbotn.

I biblioteket har Marit Rokkones permisjon til sommeren 84 og i hennes stilling er Ella Fiske fra Snåsa ansatt som vikar fra 1. november.

Institutt for kristendoms- kunnskap

Hovedfagseksamen høsten 1983

Klaus-Allan Eide, Ågotnes. Venja Elisabeth Hammer, Drangedal. Svein Gunnar Holm, Sarpsborg. Svein Konstali, Flekkefjord. Svein Anders Kvellestad, Sannidal. Olav H. Svalastog, Grungedal. Marianne Uri Øverland, Ålesund.

Mellomfagseksamen høsten 1983

Agnes Alvilde Antonsen, Oslo. Pål André Berg, Skodje. Kirstin Ellinggard, Eide på Nordmøre. Rune Oddbjørn Fiskerstrand, Kleppe. Reidun Frantzen, Fredrikstad. Knut Borger Hanssen, Rakkestad. Lars Hansen, Vallset. Lilly Margrethe Haug, Bjønneroa. Anne Ingebjørg Haugestad, Bærum. Asbjørn Heggvik, Snillfjord. Harald Heiene, Røbekk. Randi Anlaug Nordgaard Hernstad, Hornes. Solvi Håskjold, Åsestranda. Marit Imeland, Fredrikstad. Anne-Ruth Jangaard, Barkåker. Kjell Erik Moen, Oslo. Astrid Nitter, Stavanger. Kari Anne Omberg, Oslo. Inger Pedersen, Vanse. Magne Reitan, Levanger. Dagfinn Skogoy, Blomsterdalen. Svein Vidar Slettevold, Oslo. Åse Sørheim, Veblungsnes. Kjetil Saanum, Sandnes. Marit Kjellaug Tonstad, Kleppe. Anne Margrethe Underdal, Notodden. Ingbjørg Vagle, Sandnes. Aase Wisløff, Oslo.

Grunnfagseksamen høsten 1983

Gry Giverholt Bagstevold, Asker. Siri Swierstra Bie, Kristiansand. Axel Jørgen Bugge, Arendal. Inger Bang Carlsen, Stabekk. Svein Arve Egeland, Kvinesdal. Else Anny Espelund, Stryn. Ragnhild Faye, Mandal. Per Arne Gjerdi, Oslo. Hilde Halsteinli, Sofiemyr. Toril Hepso, Kragerø. Arnt Willy Hjelte, Oslo. Kjersti Marken Holmedahl, Fosser i Høland. Stein Arne Hove, Sandnes. Anne Kirsti Johnsen, Finstadbru. Johan Isak Juliusen, Råde. Sidsel Jørgensen, Kristiansand. Kari Kvangarsnes, Emlem. Rita Fjelde Larsen, Stamsund. Harriet Backer Natvig, Oslo. Bjarne Nordhagen, Vennesla. Elin Reinertsen, Oslo. Anne-Marie Valheim, Vikersund.

Praktisk-teologisk eksamen ved Menighetsfakultetet høsten 1983

Helge Morten Almås, Gjøvik. Per Johan Bjerke, Degernes. Jan Aage Nissen Bye, Oslo. Jan Torolf Egeland, Ana Sira. Magne Hoem, Fræna. Joh-Gerhard Rosenlund Hæhre, Oslo. Svein Høysæter, Stavanger. Arne Jensen, Larvik. Svend Klemmetsby, Lofts-Eik. Vemund Koren, Furnes. Hans-Olav Mork, Oslo. Dag Nordbo, Oslo. Øyvind Axel Nordin, Stavanger. Åge Johnny Schanke, Lofts-Eik. Jon Kristian Sletteberg, Porsgrunn. Harald Peter Stette, Ålesund. Arild Leif Strand, Sandefjord. Rune Stray, Kristiansand S. Øyvind Taraldset Sørensen, Oslo. Malvin Tomren, Vestnes. Ivar Vik, Bjugn.

Teologisk embetseksamen

Høsten 1983

Hilde Marie Aarflot, Opegård. Kjell Andersen, Opegård. Arne Andersen Bolstad, Furnes. Ingeborg Bolstad, Snåsa. Ivar Brobakken, Ål. Arne Håvard Fjeldstad, Vestby. Roar Flacké, Oslo. Carl Torbjørn Forsdahl, Kjeller. Sigrid Sigmundstad Halse, Hjelmealand. Rolv Gunnar Heitmann, Fana. Svein-Erik Kjølstad, Oslo. Gunnar Sem Kristiansen, Oslo. Werner Larsen, Bergen. Jan Magne Lilleoien, Ullensaker. Anne Karine Aarmo Lysne, Kolvereid. Arne Løfsgård, Oslo. Øyvind Meling, Kjøpervik. Tore Olsen, Gressvik. Jens Petter Ous, Lillehammer. Rolf Steffensen, Hamarøy. Håkon Rune Sodal, Kristiansand S. Øyvind Tjelle, Stavanger.

STABSNYTT

Landssekretær Bjørn Tore Pettersen ble av styret konstituert som fungerende administrasjonssjef i tidsrommet da administrasjonssjef Erling Servan var syk-meldt, 24/10-83 til 22/1-84. E. Servan er nå tilbake i arbeid.

NYE DOSENTER I NT

MF's ansettelse av førstelektor dr. theol. Ernst Baasland og fakultetslektor dr. theol. Hans Kvalbein til dosenter i nytestamentlig teologi ble godkjent av Kongen i statsråd 9. september 1983.

Ansettelsen gjøres gjeldende fra 1. januar 1984. Baasland er ansatt som dosent i nytestamentlig teologi med særlig plikt til å forelese ved teoretikum, og Kvalbein som dosent i nytestamentlig teologi med særlig plikt til å forelese ved fakultetets institutt for kristendoms-kunnskap. Deres faglige kompetanse er blitt vurdert av en komité bestående av professorene Peder Borgen, Ragnar Leivestad og Edvin Larsson.

Vi er glade for å kunne besette to hovedstillinger i NT med så dyktige teologer som Baasland og Kvalbein. NT-seksjonen har i flere år hatt behov for å få besatt disse stillingene.

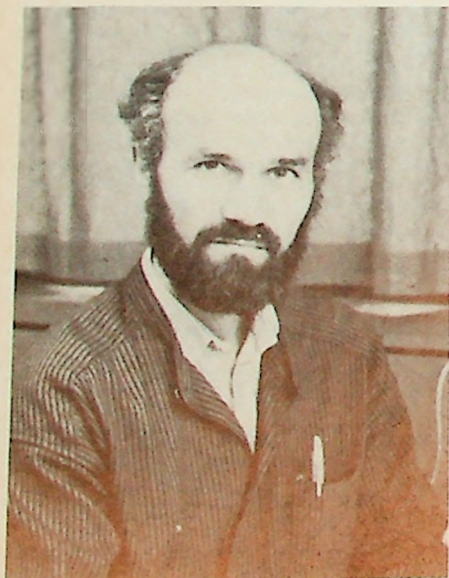

Ernst Baasland er født i 1945 og kommer fra Kristiansand. Han tok den teologiske doktorgrad i 1981 på en meget grundig avhandling med tittelen «Teologi og metode. En analyse av Rudolf Bultmanns tidligste arbeider». Avhandlingen vitner om en stor forskningsinnsats, som fortjener anerkjennelse. Baaslands doktordisputas er omtalt i *Lys og Liv* nr. 4/5-1981. Baasland er en fremragende foreleser og en høyt verdsatt veileder for studentene.

Hans Kvalbein er født i 1942 og er oppvokst i Oslo. Også han tok den teologiske doktorgrad i 1981. Emnet for avhandlingen er «Jesus og de fattige. Jesu syn på de fattige og hans bruk av ord for 'fattig'». Denne avhandlingen er stimulerende lesning og tar opp et viktig og aktuelt spørsmål, som har tverrfaglig interesse. Om doktordisputasen kan man lese i *Lys og Liv* nr. 1-1982. Kvalbein er ikke bare en skarpsindig forsker, men også en sjelden fin lærer.

Vi ønsker Baasland og Kvalbein hjertelig til lykke med opprykket.

Torleiv Austad

Sokneprest Kristian Mehus og hustru Louises legat

Legatets formål er å dele ut stipendier til økonomisk trengende studenter fra Nord-Hålogaland, Sør-Hålogaland og Nidaros bispedømme, som studerer ved MF.

Prester som er utdannet ved MF og tjenestegjør i et av de ovennevnte bispedømme, kan leilighetsvis også komme i betraktning ved utdelingen til videreutdanning eller kirkelig spesialstudium.

Søknad om stipend sendes innen 30. april 1984 til Menighetsfakultetets styre, Gydas vei 4, Oslo 3.

Inga og Charley Pedersens legat

Legatet er opprettet med det som formål å dele ut stipendier til teologiske studenter fra Nord-Hålogaland bispedømme, som studerer ved MF.

Prester som er utdannet ved MF og tjenestegjør i ovennevnte bispedømme, kan leilighetsvis også komme i betraktning ved utdelingen.

Søknad om stipend sendes innen 30. april 1984 til Menighetsfakultetets styre, Gydas vei 4, Oslo 3.

Professor Hallesby og hustrus legat

Legatet er opprettet til fremme av vitenskapelig forskning i teoretisk og praktisk teologi. Rentene skal anvendes til stipendier for kandidater og yngre prester (under 50 år) som er utgått fra Menighetsfakultetet og står på Skriftens og bekjennelsens grunn, fortrinnsvis til studier under tjenestefrihet, hjemme eller i utlandet.

Søknaden sendes til Menighetsfakultetets lærerråd på dertil bestemt skjema. Den må være utførlig begrunnet og studieformålet klart angitt. Det vil anses som en fordel om man i tillegg til søknaden gir en nærmere motivering for sine studieplaner. Det samme gjelder for søkere innenfor praktisk teologi og kirkeliv.

Rapport om anvendelsen av stipendiet sendes Menighetsfakultetets lærerråd. Søknadsfristen er satt til 30. april. Resultatet av utdelingen kunngjøres fredag 15. juni 1984. Søknadsskjema fås ved henvendelse til Menighetsfakultetets administrasjon, Gydas vei 4, Oslo 3.

«Om å vokse i troen . . .»

belen, med kirkens historie og kirkens lære. Her er det mye å tenke videre på, rik anledning til å se sine egne oppfatninger i perspektiv og bryne dem mot andres. Det er godt at vi har en omsorgstjeneste for studentene, studievegledere, studentprest og lærere som en kan snakke med dersom studiet og livet gjør vondt. Men på sitt beste tror jeg mange har opplevet teologistudiet som berikende og utrustende.

– Du selv?

– Jeg var og er en takknemlig student.

Jeg opplevde studiet både avklarende og utviklende. Den beste delen av studiet var ellers mot slutten, da jeg fikk nær og god kontakt med studiekamerater.

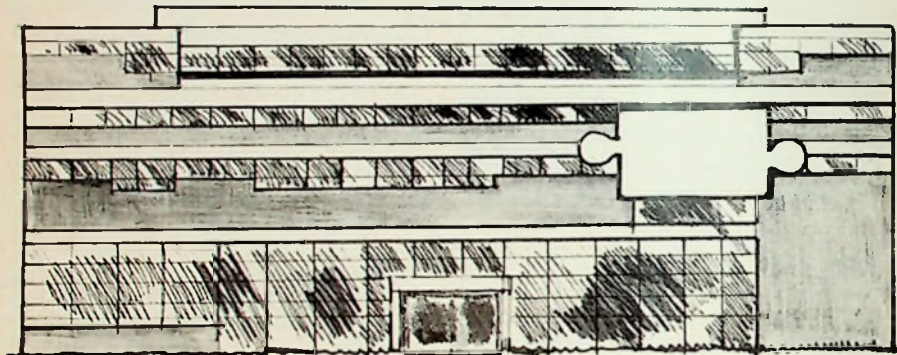
– Når er troen ferdig utviklet?

– Det er ikke godt å si noe om. Vi har vel erfaring for at troens ild kan brenne såvel svakere som sterkere med årene. Men troen er som noe Gud gjør i oss, og som forankrer oss i Gud både gjennom livet og gjennom døden.

Retur:
MF Kartotek
Gydass vei 4, Oslo 3

Ved varig adresseendring vennligst returner bladet med påført ny adresse.

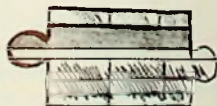
MF - GJELDFRITT 1984

Menighetsfakultetets bygg ble innviet høsten 1972 og kostet 20,8 mill. kroner med et byggelån på 9,5 mill. kroner. Siden den tid har lånet blitt kraftig redusert. Jubileumsåret 1983 ble det samlet inn 1,4 mill. kr., så idag står det igjen vel 1 mill. En takk til alle dere som har vært med på å redusere gjelden så langt.

Med vel 1 mill. igjen øyner vi en mulighet til å bli kvitt gjelden i 1984.

Gaver til Menighetsfakultetet, både til driften og MF-Gjeldfritt 84, er skattefrie, i likhet med gaver til mange andre forskningsinstitusjoner. Det vil konkret si at offentlige myndigheter gir sin del når vi gir, derfor kan vi gi mer å ha like mye igjen.

BLI MED TA SISTE LØFT